

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 143/2023
Рев 180/2023
18.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиља АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јован Лазаревић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Младен Сибиновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1316/19 од 10.12.2019. године и решења Вишег суда у Нишу Гж 1918/20 од 29.09.2020. године, у седници одржаној 18.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1316/19 од 10.12.2019. године и решења Вишег суда у Нишу Гж 1918/20 од 29.09.2020. године

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 4996/06 од 26.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог за укидање клаузуле правноснажности пресуде П 4996/06 од 11.04.2007. године. Ставом другим изреке, одбијен је предлог туженог за прекид парничног поступка П 4996/06 од 11.04.2007. године. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена на пресуду Општинског суда у Нишу П 4996/06 од 11.04.2007. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1316/19 од 10.12.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђено решење Основног суда у Нишу П 4996/06 од 26.02.2019. године.

Решењем Основног суда у Нишу П 4996/06 од 04.06.2020. године одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена на решење Вишег суда у Нишу Гж 1316/19 од 10.12.2019. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1918/20 од 29.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Основног суда у Нишу П 4996/06 од 04.06.2020. године.

Против решења донетих у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешене примене материјалног права.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију туженог изјављену против решења Вишег суда у Нишу Гж 1316/19 од 10.12.2019. године.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. и члана 420 став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није благовремена.

Чланом 403. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде, док чланом 420. став 6. ЗПП да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према стању у спису, туженом је решење Вишег суда у Нишу Гж 1316/19 од 10.12.2019. године достављено 13.01.2020. године, а решење Вишег суда у Нишу Гж 1918/20 од 29.09.2020. године 23.10.2020. године. Рок од 30 дана у односу на решење од 10.12.2019. године истекао је 12.02.2020. године (среда), а у односу на решење од 29.09.2020. године истекао је 23.11.2020. године (понедељак, јер је последњи дан рока пао у недељу 22.11.2020. године), па је ревизија туженог поднета (препоручено преко поште) 20.10.2021. године, неблаговремена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**